

[Tholstrup.]

respekten for den færdselslov, vi vedtog for kort tid siden; man begynder at pille ved den og sige, at den er alligevel ikke god nok. Nu havde man fået slået fast, at man ved at bejle til folks ansvarsfølelse var ved at opnå en bedre færdselskultur, som også har givet sig udslag i færre eller i hvert fald relativt færre færdselsdrab end tidligere, da man ikke i så høj grad lagde ansvaret over på føreren, men holdt sig til lovens bogstav. Vi kommer til at vælge, og det ser ud til, at flertallet i udvalget har valgt at gå færdselsdisciplinvejen i stedet for færdselskulturvejen, men det er et farligt tilbageskridt. Disciplin nedbryder nemlig kulturen, som kun kan trives under frihed. Det ser man på så mange andre områder, men i færdslen vil man opgive dette princip.

Vi har et eksempel til efterfølgelse med hensyn til færdselskultur, og det er England, hvor man i høj grad har lagt lovgivningen an på ansvarsfølelse, medens man i de fleste andre lande lægger lovgivningen an på straffebestemmelser og skrappe paragraffer. Jeg mener derfor at være i min gode ret, når jeg anbefaler tingets medlemmer at stemme imod denne ændring, således at vi opretholder så høj færdselskultur som overhovedet muligt og undgår at nedbryde en god lov.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg er enig med det ærede medlem hr. Victor Gram i de betragtninger, han fremførte.

Jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Vagn Bro i, at det ikke er nødvendigt at tilvejebringe lovhjemmel for at gå til lokal hastighedsbegrænsning i det omfang, folketinget har ønsket det; dels er bestemmelsen i den gældende lov ret snævert formuleret, dels må forholdet ses på baggrund af, at det høje folketing forkastede en særlig bestemmelse om lokal hastighedsbegrænsning, da færdselsloven blev gennemført i 1955. Det ærede medlem hr. Vagn Bro påpegede det nødvendige i, at man snarest fik faste retningslinjer for den lokale hastighedsbegrænsning, og deri er jeg ganske enig. Jeg beder derfor om, at den udvalgsbehandling, hvis nødvendighed jeg ikke underkender, må blive meget hurtig.

Det er klart, at vi vil søge belyst alle de bemærkninger, det ærede medlem hr. Vagn Bro fremkom med vedrørende de motorsagkyndige; dog vil jeg berolige det ærede medlem på ét punkt, idet jeg er ganske enig med ham i, at en ændring i aflønningen ikke skal føre til en stigning i antallet af motorsagkyndige. Jeg forstod, at det ærede medlem tiltrådte den tanke, at polititjenestemænd i stigende omfang skal overtage køreprøven.

Det ærede medlem hr. Stæhr Johansen advarede imod at opsætte for mange skilte, idet det ærede medlem var bange for, at de derved mistede deres betydning. Jeg henviser det ærede medlem til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og hvoraf det fremgår, at vi vil søge at finde frem til faste retningslinjer for opstilling af disse skilte til anvendelse på de lokale forhold.

Jeg er enig med det ærede medlem i, at man ikke må ansætte for lav hastighed, fordi man så ikke kan påregne, at påbuddet bliver overholdt.

Jeg regner med og har grund til at tro, at det nedsatte udvalg om køreprøverne ret hurtigt kan afslutte sit arbejde.

Det ærede medlems bemærkning om ikke at anvende overkvalificeret arbejdskraft — en bemærkning, som blev understreget af det ærede medlem hr. A. C. Normann — er jeg enig i.

Dernæst gjorde det ærede medlem hr. Stæhr Johansen et par bemærkninger om nummerering af knallerter. Det er rigtigt, at jeg over for det udvalg, der senest behandlede spørgsmålet, afgav løfte om at undersøge denne sag. Vi har senest gjort dette, at vi har haft en forhandling med forsikringsselskaberne. Uden at røbe nogen hemmelighed kan jeg sige, at vi ikke mødte nogen begejstring hos forsikringsselskaberne for at medvirke til en sådan ordning. Dernæst har vi anmodet landets politimestre om at indberette i løbet af kort tid, i hvor mange tilfælde knallerter har unddraget sig ansvaret, når de har forårsaget uheld. Vi har bedt om at få en opgørelse for året 1955-56 og har samtidig anmodet hver enkelt politimester om at give udtryk for sin opfattelse af spørgsmålet. Jeg tror imidlertid, man har en aldeles overdreven forestilling om, i hvilket omfang knallerterkørere unddrager sig ansvaret. Vi har derfor sam-